

Under 1600-talet omvitnades vid flera tillfällen, att Stenstorp var uppbyggt och uppröjt på Allmanningen. Gårdens geografiska läge i förhållande till Allmanningen styrker även detta påstående. Omkring 1613 var en Anders boende vid Stenstorp. Det var sedan öde åtminstone ett par år, varefter en Nils var boende där. Båda dessa voro så fattiga, att ingen skatt kunde utkrävas av dem. Det är först år 1627 som Stenstorp omnämnes som jordbruk. Då hade Sven i Stenstorp 1 häst, 1 kviga, 1 stut och 1 spann utsäde utsått.

Erik var kronobergsman i Stenstorp 1636-40. Var han möjligen den Erik Filipson som dog i Stenstorp 1666, 85 år gammal?

År 1640 var Stenstorp ett fjärdedels kronobergshemman och hade åker till en och en fjärdedels tunna utsäde, samt äng till 8 lass hö.

När Lovis de Geer år 1641 av drottning Kristina tillhandlade sig många gårdar här i trakten, omfattade detta köp även Stenstorp, som således blev frälse under Lovis de Geer.

I Krigsarkivets utskrivningslängder står Nils i Stenstorp upptagen åren 1638-1648. Han var frälsebonde i Stenstorp åren 1642-52.

Sven Björsson bodde i Stenstorp redan 1653, då han högg en sved och sädde råg på densamma. Så blev det tvist om huruvida denna sved var gjord på Stenstorps eller på Tolskepps ägor. Vid ting et den 11 jan. 1654 tillsades Sven i Stenstorp, att förvara rågen, tills det blivit ransakat om på vars ägor sveden var huggen. Sven Björsson var frälsebonde under Lovis de Geer och bodde vid Stenstorp 1656 med sin hustru Elisabet Johansdotter, som var född vid Örstorp år 1629. Han torde emellertid dött 1656, ty redan 1657 var Elisabet gift med Lars Håkansson ifrån Berga Skattegård. Denne Lars var sedan frälsebrukare vid Stenstorp till sin död 1669. Han var då endast 41 år gammal. Änkan fortsatte att bruka gården till år 1676. Då gjorde Lovis de Geer ett byte med Måns Jönsson i Ringtorp. Enligt detta byte bekom Lovis de Geer ett fjärdedels hemman Ringtorp och Måns Jönsson bekom ett fjärdedels hemman Stenstorp. Måns flyttade samma år till Stenstorp. På så sätt blev Stenstorp skattehemman. Elle rättare sagt skattefrälsehemman, eftersom Lovis de Geer av kronan även hade tillhandlat sig rätten att uppbära jordräntan av de flesta skattehemmanen här på orten. Vid bytet med Måns Jönsson, förbehöll sig Lovis de Geer ett stycke skog, som han lät inmärka med blekning. På den skogen upplät han en plats, där änkan Elisabet skulle få bygga och röja sig ett torp.

Den 8 okt. 1669 hölls en uthäradssyn emellan Wånga Bergslags Allmanning och grevinnan Hedevig Körners halva frälsehemman Lilla Wasätter. Av protokollet från den synen framgår bl.a.. Att synen först visades till Wasjöbäcken, väster ifrån det fjärdedels hemmanet Stenstorp, vilken bäck löper i Wasjön ända åt Närtens Göl, och vidare allt i bäcken, som löper utmed grevinnans fjärdedels hemman Brink. Nils Månsson vaktkarl i Norrköping vittnade, att han hade för 18 år sedan bott i Stenstorp, och att han då hävdade till Djupedike och Brinks ägor, och hörde ingen allmanning omtalas. Däremot uttalade ingenjören Hans Andersson, att han 18 år sedan besiktigat häradsskillnaden, och då följde hono

Stenstorp åbo, som sade där vara Sockneallmänning. Det ransakades och befanns att Åskemålen ett fjärdedels hemman och Stenstorp ett fjärdedels hemman, som De Geer köpt av Kronan för 30 år sedan, äro uppbyggde på Wånga Bergslags Allmänning, och ej lagligen ifrån Allmänningen rörlagde.

Vid extra tinget den 16 aug. 1670, där synen föredrogs, utsades, att ingenjörer och nämnden skulle med set första utmäta av Allmänningen så stora ägor till Åskemålen och Stenstorp, som vardera för en fjärdedel kan göra skäl, och sådant i följe lagligen av Kongl. Skogsordningens innehåll.

Den 18 och 19 juni 1683 hölls en laga häradsyn emellan å ena sidan en av Wånga och Hällestad socknar praetenderad Sockneallmänning, och å andra sidan Olskeppetorp, Åskemålen och Stenstorp. Från det långa och omfattande protokoll från synen, har här endast antecknats vad som rör Stenstorp. När de första dagen kommo till sjön Lilla Sunbogen, där Olskeppetorp hade sina öker och rortyg till fiske, då sade De Geers bokhållare Gustaf Wargh, att han ej visste något skäl, som gav anledning till att Måns i Stenstorp skulle få hävda till Steneskälet eller uti sjön. Andra dagen gick synen först till Åhlemoskäl och till Slättemoskäl, där synen föregående dag börjades. Synen kom till ett torp, utom blekningen beläget och på den skog som bokhållare Wargh försvarade. Detta torp hade en gammal änka Lisbetta fått upplåtet åt sig för några år sedan. Då hon gjort en svedja hade elden löpt ut i skogen och gjort stor skada. Trots detta hade hon nu fällt en vacker park, där Wångaborna praetendera allmänning, och stod skälet vid Djupediket i höga backen. Så tillfrågades Måns i Stenstorp, om han inte själv ville försvara sina förmente skatteägor. Då svarade bokhållaren Wargh, att Måns är stängd därifrån och är befalld att ej befatta sig med skogen, den herr assessorn själv har i god fred hållit. Bokhållaren Wargh ville antaga sig hela stenstorpstuvisten å sin herres vägnar, efter herren äger rätten därav. Så tillfrågades skatteäganden Måns Jönsson, huru han har kunnat mista en så ansenlig nyttig skog. Han svarade, att han måste vara benöjd med det som herren gjorde, och sade att han gav en fjärdepart i Ringtorp igen för Stenstorp. När sedan projectet av Lovis de Geers bytesbrev på skattegården Stenstorp uppvistes, befanns det att De Geer för sig och de sina hade undantagit någon skog ifrån gården. "Men på återfrågan hade bokhållaren intet hemman eller Kongl. brev, samma skog att försvara med, det densamma juste titulo possidras skulle av någon privat." Därifrån gick synen nordnordost till ett av lagmanssynen år 1676 den 19 aug. upprättat skäl vid Björnamåssa ända emellan Tolskepp och Allmänningen, dit bokhållaren Wargh påstår Stenstorp ha hävdad, men alls inga bevis därtill finnes. På återfrågan sade skatteäganden Måns, att under de sex år han dör bott, hade ingen åverkan gjorts utom blekningen av herr De Geer. Ej heller hade De Geer gjort någon åverkan på den förbehållna skogen. Wångakarlarne sade, att vid denna rågångs förbättrande emellan Tolskepp och Allmänningen sade salig häradshövdingen Johan Rödning: "Jagh har nu fått Edher swärdet i händer. Fächta nu dannemän om Edher Sochneallmänning." Detta tal besannades av flera närvarande

Kronans befallningsman Anders Grotte påstod, att Stenstorp bör inte hävda utom hank och stör å denna sidan, efter det är avgärdaby eller en fjärdedel och byggt på ostridige Allmänningen, och ingen skälgång mellan hemmanet och Allmänningen å någondera sidan. - - - "Så förfogade sig synen uti det stora regnet till byte igen, åläggandes bägge parterna tillika med den gamla kvinnan Lissbetta, som sitter i Nybygget, att comparera vid Risinge ting den 22 juni, då saken skall med laga dom och utslag avhulpen bliva. - Varmed denna vidlyftiga synen grep en ände."

Vid häradstinget den 22 juni 1683 föredrogs dessa ärenden. Protokollet från detta ting är långt och omständigt. Dess krångliga satsbildningar gör det svår att sammanfatta innehållet. Därav framgår emellertid, att Åskemålen och Stenstorp voro uppbyggde och uppbrutne på Häradsallmänningen. I Jordeboken voro de vardera åsatta viss ränta å 24 öre silvermynt, och i Tiondelängden 1682 taxer de vardera för 14 kannor korn. De voro då ännu ej utbrutna från Allmänningen. De Geer hade således ingen rätt att tag undan någon skog från Stenstorp. Befallningsman Grotte begärde att Stenstorp skulle få bliva vid det som var inom hank och stör. Bokhållaren Wargh och skatteäganden Måns Jönsson anhöllt, att Stenstorp skulle rörläggas efter räntan och bliva behållet och besuttet. D.v.s. tillföras så mycket mark att det kunde göra skäl för ett fjärdedels hemman. Det skogsområde som De Geer förbehållit sig vid bytet med Måns Jönsson och på De Geers order blev inmärkt, var på Allmänningen, eftersom Stenstorp ej var rörlagt och det låg utom dess hank och stör. Det var också på denna skog som De Geer lät änkan Elisabet bygga och röja sig ett torpställe, när hon flyttade från gården. När hon gjort en svedja, hade det gått så olyckligt, att elden löpt ut i skogen och orsakat en stor skogsbrand. För detta ställdes hon nu till svars. Hon grät och sade sig misst tvänne män för Stenstorp, och nu bor där på skogen efter Herrens tillåtelse.

I sin dom förblev Rätten vid sin dom den 16 aug. 1670, att lantingrnjören och nämnden rörlägger Stenstorp i proportion till hemmansränta, samt tillägor i åker och äng, och skall skiljas runt omkring vid Allmänningen. I lika måtto vi Tolskepps rågång in åt Åskemålen, där som Allmänningen och Stenstorp ägor stöt samman, och rörläggas till ängehaget, där hornskäl skall upprättas emellan Åskemålen, Olskeppetorp och Sockneallmänningen. "Så skall och när hustru ~~Elisabet~~ Elisabet hade inhärgat och truskit sin säd, skulle torpet afföras eller uthugg och ödeläggas enligt Skogsordningen och var Elisabet förbjuden att röra det som var fällt, vid laga corporal straff för brott sin, för dhenna åvärkan lembwäh dhen förrige medh en så stoor skogzeldz som hon först uthsläpt hafver, hade Rätten haft fog henne att afstraffa låta. Men som åkäranderna för hennes ålder och fattigdom skull, drogo med henne commication i det hon nu hädanefter huusvill gå måste. Ty blef så vida härvidh förskont som dher hon igenkommer med den ringaste åvärkan och öfver henne blifver klagat att dhetta skal öpet stå." Beträffande skogen som De Geer låtit för sig inmärka på Allmänningen, så skulle detta korrigeras. Åtal mot De Geer för hans brottsliga handling, i

det att sätta märke på andras ting, kunde Häradstinget ej upptaga. De Geer var adelsman med dess privilegier att i Kriminella saker endast kunna åtalas och dömas vid hovrätt. Käranderna hänvisades därför i denna sak till Göta Hovrätt.

Vid tinget den 27 okt. 1684 besvarade sig De Geers bokhållare Gustaf Wargh över att en del av häradsboerna gå Stenstorp och Äskemålen allt för närma då de taga sin nödortft på Allmänningen och begärde Rättens förbud däremot, "hvilket så vijda bevilljades, som blef dhet ad notam tagit."

Om Niels Månsson som dog i Stenstorp 1693, se Olskeppetorp.

Lantmäteriet Linköping. Beskrivning över Stenstorp 1/4 hemman beläget i Bråbo härad och Vånga socken avmätt Anno 1694.

Haver humlegård 100 st.

Gården i hemma vid gården - 1,8

 Toc lycken - - - - -,24

 Västra Täpan - - - -,14

 Sten täppan - - - -,6

4 ängar med tillsammans 9½ lass hö. 3 hagar.

Måns Jönsson som kom ^{från Ringtorp} till Stenstorp 1676 var född 1632 och dog i Stenstorp 1709. Han gifte sig 1672 med Kirstin Swänsdotter i Ringtorp, född 1652. Hon dog i Stenstorp 1732. Dessa makar efterlämnade sonen Jöns och döttrarna Karin och Maria.

Nils Månsson.

Han var född 1611 och någon gång före 1655 hade han gift sig med Kirstin Svendsdotter, som hade arvsrätt i den pantsatta gården Olskeppetorp. Tillsammans med Sven Clemetsson hade han för hustruns räkning låst panten på Olskeppetorp. Han bodde i Olskeppetorp när döttrarna Giärtru och Margareta föddes och brukade då en del i gården. Han blev emellertid utträngd av Sven Clemetsson och flyttade till Tolskepp. Han bodde där 1667, då han sålde hustruns arvsrätt i Olskeppetorp till hennes broder Joen Svensson d.ä., som också hade arvsrätt i gården. Före 1681 hade Nils Månsson flyttat med sin familj till Stenstorp, där han försörjde sig med smide, så länge han kunde. År 1689 ingav Vänge Bergsmän en ansökan till landshövdingen, varuti de berättade att "Nils Månsson i Stenstorp med dess hustru voro öfver 10 år behäftat med en sjukdom bråk, sitter inhyses, brukar intet gård, honom genom ålderdom synen förgången så att han intet förmår smidja, varigenom han tillförene sig kunnat förtjäna ett stycke bröd." Riktigheten bestryktes av häradsmännen och häradets sigill sattes under handlingen. Den 13 aug. 1693 ¹⁶⁹² ~~1693~~ Nils Månsson i Stenstorp, "som utaf fråssa, hufvud, oc af ålders brännande wärk afsonnade d. 13 dito, lefwat ährligen oc stilla i 82 åhr." Änkan och döttrarna flyttade till torpet Karlebolund på Olskeppetorps ägor, där änkan Kirstin dog 1698. Dottern Margareta gifte sig 1697 med Joen Michelsson, som blev soldat med tillnamnet Lund.

6. X₁

Om Stenstorp och Wasjötorpet.

Vid extra ord. tinget den 16 aug. 1670, förklarade sig Memminge häradsnämnd på den uthäradssyn, som de den 8 okt. 1669 höllo emellan Vånga Bergslags Allmanning och Grefvinnan fru Hedevig Mörners [†] frälsehemman Lilla Wasetter i Wreta Closter socken. - - -

- - - "Ransakades samma gång och fullleligen befanns att Eskemålen ~~och~~ ~~Stenstorp~~ 1/4 hemman och Stenstorp 1/4 hemman i Vånga socken belägne som Wälborne Lovis De Geer af Cronan köpt hafver, äro oppbyggde på Vånga Bergslags Allmanning, och ej lagligen ifrån Allmanningen rörlagde. Ty afsades att ~~ingenjören~~ ingenjören och nemnden skola med första där till så stora ägor af Allmanningen utmäta, som vardera för 1/4-del kan göra skäl, och sådant i följe lagligen af Kongl. Skogsordningens innehåll."

- - -
Några nteckningar från ett protokoll, som fördes den 18 juni 1683 vid ennliga häradsyn emellan en av Vånga och Hällestads socknar pretenderad sockneallmanning och skattehemmanet Olskeppetorp, samt frälsehemmanet Åskemålen och Stenstorp, som nu efter opprättat byte brukas av Måns Jönsson för skattejord. Närvarande var kronobefallningsman Anders Grotte, länsman Gudmund Larsson, samt 6 nämndemän från vardera Hällestads och Risinge tingslager. De samlades i Olskeppetorp. - - - På förfrågan tillstod icke bokhållaren Waegh, Måns i Stenstorp hit hävda till Steneskålet eller uti sjön, ej vetandes någon skäl, som där till anledning giver. - - -

Den 29 juni kontinuerades synen, - - - Samma dag förfogade sig synen till Stenstorp, som Måns Jönsson nu bebor under evärdelig skattemannobörd. - - -
- - - ankommo synen till ett torp, utom blekningen beläget, på den av bokhållaren Warg alldeles försvarade skogen, som en gammal änka Lisbetta benämnd besitter, ochhaver för kort sedan ??? ? ????, den samma bränt, då elden här utkommit i skogen, och gjort en ganska stor skada, att många byar voro osäkra om huse och hem för den elden. Detta oaktat hon nu nyss omkullfällt en vacker park, därest som Wångaboerna praestendera allmanning, - - - Tillfrågades Måns i Stenstorp, om han icke ville sine förmente skatteägor själv försvara? Svarade bokgällaren Warg, att Måns är dæifrån stängd, och han var befällt, att ej bafatta sig med denna skogen, den herr assessoren själv har i god fred hållit. Vill och bokhållaren antaga sig hela Stenstorpe tvisten å sin herres vägnar, efter Hn äger räntan därav. Tillfrågades skatteäganden Måns Jönsson huru han har kunnat mista en sådan ansenlig nyttig skog. Svarade han måste vara benöjd med det som herren gjorde, och gav han 1/4-part skattejord i Ringetorp igen för Stenstorp. Sedan när projectet av H. Lovis de Gerra bytesbrev uppvistes på skattegården Stenstorp, bafanns, att vara av Hr de Geer för sig och de sina någon skog undantagen och ifrån gården lagt. Men på åtfrågan hade bokhållaren intet heman eller Kongl. brev, samma skog att försvara med, det densamma justo titulo possideras skulle av någon privat.

Vändt

Fortsättning från föregående sida!

Därifrån roprätt nordnordost till ett av Lagmanssynen 1676 d. 19 febr. aug. upprätta skäl vid Björnamåssa ända emellan Tolskepp och Allmänningen, dit bokhållaren Warg påstår Stenstorp ha hävdad, men alls inga bevis där till finnes. Skatteäganden på åtfrågan själv nekade, att i de 6 eller på 7de året han där åbott, ingen åvärkan, utom blekningen av Hr de Geer, ej eller herren på denne förbehållne skogen någon åvärkan gjort, och säga Wångakarlarerna det sal. häradshövdingen Johan Rödingh sade vid denna rågångs förbättrande emellan Tolskepp och Allmänningen: "Jagh har nu fått Edher swärdet i händer. Fächta nu Dannemån om Edher Sockneallmänning." som detta tal besannade. Men cronones befallningsman påstod att Stenstorp bör intet hävda utom hank och stör å denna sidan, efter är avgärdaby eller 1/4, och byggt på ostridiga Allmänningen, och ingen skälgång mellan hemmanet och Allmänningen å någondera sidan - - - så förfogade sig synen uti det stora regnet till byte igen, åläggandes begärerna tillika den gamla qvinnan Lissbetta som sitter i Nybyget, att comparera vid Risinge ting den 22 juni, då saken skall med laga dom och utslag avhulpen blive Härmed denna vidlyftiga häradssyn grep en ände.

Se även protokollet från tinget den 22 juni 1683p sidan 522.

Se även karta upprättad år 1706 över Vånga Bergslags Allmänning och Stenstorp och Vassjörtorpet.

Detta torps tillblivelse är en mycket komplicerad historia, och hör intimt samman med Elisabett Johansdotter. Honnvar född i Örstorp 1629. och gifte sig med Sven Björsson i Stenstorp och de bodde där 1656. Detta äktenskap blev tydligen klart, ty redan 1657 var hon gift med Lars Håkansson från Berga Skattegård.

De bodde i Stenstorp och han dog där 1669, endast 41 år gammal. Änkan Elisabett fortsatte att ^{bruka detta 1/4-dels frälsehemman Stenstorp.} -intill 1676.

(Det 1/4-delskronohemmanet Stenstorp hade ingått i Lovis de Geers köp av kronohemman år 1641.-) ^{och blev införlivat med han frälse} Den 2 mars 1676 gjorde de Geer ett byte med Måns Jönsson i Ringtorp, Enligt detta bytesbrev bekom de Geer 1/4-dels hemman Ringtorp och Måns Jönsson bekom 1/4-dels hemman Stenstorp. I detta bytesbrev hade de Geer förbehållit sig ett skogsområde vid Stenstorp. Måns Jönsson flyttade in vid Stenstorp samma år. För änkan Elisabet, ordnade de Geer, - eller rättare sagt han bokhållare Gustaf Warg, - så att hon blev anvisad en plats på den ommärkta skogen, där hon skulle få bygga sig ett torp. Vid en häradsyn 1683 visade det sig emellertid, dels att de Geer ej hade ^{låg} rätte på den ommärkta skogen, och att ^{dels} den plats som upplåtits på skogen till Elisabet var på häradsallmännings. (= Onsores Allmänning.)

Vid nämnda häradsyn framkom även att Ekk änkan Elisabet vid svedjande vid sitt torp ej vaktat elden bättre än att den löpt ut i skogen och orsakat en skogsbrand som hotat flera byar. ~~Förklarade sig tillräckligt tillfreds med att ha varit i skogen~~

När syneprotokollet föredrogs vid häradsstinget den 22 juni 1683, var även änkan Elisabet instämd att svara för skogsbranden. Av det långa och omständiga protokollet framgår att hon inför rätten "grät och sade sig mist tvenne män för Stenstorp, och nu boor dher på skogen, efter herrens tillåtelse." I längre fram i protokollet finner vi att "samptelige gemene man för hennes enträgne be böön och tåhrar både för henne att icke blifva straffat vidare, än hon kunde förvisas och komma utför dheras grannhälle, när hon sin lilla rogh opskurit hafver. ~~Enligt syneprotokollet föredrogs vid häradsstinget den 22 juni 1683, var även änkan Elisabet instämd att svara för skogsbranden. Av det långa och omständiga protokollet framgår att hon inför rätten "grät och sade sig mist tvenne män för Stenstorp, och nu boor dher på skogen, efter herrens tillåtelse." I längre fram i protokollet finner vi att "samptelige gemene man för hennes enträgne be böön och tåhrar både för henne att icke blifva straffat vidare, än hon kunde förvisas och komma utför dheras grannhälle, när hon sin lilla rogh opskurit hafver.~~ Av den slutliga domen framgår att hon med hänsyn till hennes ålder och fattigdom blev förskonad från straff för skogselden och att sedan hon ingärgat och tröskat sin säd skulle torpet uthuggas och ödeläggas efter skogsordningens artiklar. ~~När syneprotokollet föredrogs vid häradsstinget den 22 juni 1683, var även änkan Elisabet instämd att svara för skogsbranden. Av det långa och omständiga protokollet framgår att hon inför rätten "grät och sade sig mist tvenne män för Stenstorp, och nu boor dher på skogen, efter herrens tillåtelse." I längre fram i protokollet finner vi att "samptelige gemene man för hennes enträgne be böön och tåhrar både för henne att icke blifva straffat vidare, än hon kunde förvisas och komma utför dheras grannhälle, när hon sin lilla rogh opskurit hafver.~~

~~1610/10~~ 13 år senare visar det sig emellertid att torpet fanns kvar. Enligt ett kungligt brev av den 25 maj 1696 hade det tillsats en kommission att undersöka vilka oskattlagda torp och backstugor ^{inom bergslaget} skulle få behållas och vilka som skulle utrivis. Denna kommission ^{därför att de skadade skogen} lörte ^{för sina undersökningar ännu 1707.} I dess protokoll är Wasjörtorpet upptaget bland de ~~13~~ torp som skulle utrivis. Men det påstods även att detta torp ej låg på Allmännings, Detta skulle utredas. ~~Det var i detta sammanhang som torpet Axsjörtorpet ^{första gången} omnämndes med detta namn.~~ Att detta torp ej blev utrivet, är ej så märkligt. Flera av de torp som denna kommission utdömde funnos senare kvar ett par århundraden.

Omm denna dom gick i verkställighet och torpet utrevis eller ej, kan ej bevisas. Likaså om detta torp är detsamma som tretton år senare kallades Wasjörtorpet. Dock är det bevisat att änkan Elisabets dotter ^{Ellin} och troligen även Elisabet själv bodde i Wasjörtorpet 1701, ¹⁷⁰⁵ och 1708. *Ellin dog där 1708.*

Vilka människor som varit boende i Wasjörtorpet före 1701 finnes inga uppgifter om.

På en karta upprättad ^{år 1706} över ~~Wasjörtorpet~~ Bergslags Allmänning (= Onserge Allmänning) finnes Stora Wasjörtorpet tydligt utmärkt med byggnad och ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ tydligt markerad gräns omkring inägor.

Läget är öster om södra ändan av stora Wasjön.

= 360 mt

Wasjörtorpet är där ej inom Stenstorps ägor, utan är där ca 600 alnar emellan Stenstorps södra gräns och Wasjörtorpets norra gräns. Däremellan går Allmänning in till och uti Stora Wasjön. I övre kanten av nämnda kartblad, finnes en särskild karta över Stora Wasjörtorpet. Då beskrivningen till denna karta ej finnes, lämnar denna ej några närmare upplysningar om detta torp.

Detta torpsnamn har skrivits på bl.a. följande sätt: Waasiön, Wadsjön, Wasaiön, Wadsjörtorpet, Wasjörtorpet,

Den gamle gruvevrängen Pehr Gudmundsson bodde i Wasjörtorpet 1714. Då Wånga Bergsmän och bergsfogden ~~hos~~ ^{gjorde en ansökan} länshövdingen ~~begärde~~ att Pehr Gudmundsson skulle få bo i det lilla torpet på Bergslagsallmänningen. ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ Pehr hade blivit skadad vid en olycka, ^{i gruvor} och så var han omistlig för bergslaget, därför att han hade den bästa kunskapen om hur hästvindarna vid gruvorna skulle byggas. ^{Ansökan beviljades} Han dog i Waasiörtorpet 1749, och var då enligt uppgift 100 år gammal.

Per

1676-1709, Måns Jönsson, infl. 1676, + 1709.

Hustrun Kierstin Swänsdotter, inf. 1676, + 1732

Sonen Jöns Månsen, f. 1677, I Stenstorp 1704^g & 1717^g. 1712. Ej funnen död.

Dottern Karin " " " " + hfl före 1735.

Dottern Maria Månsdotter, g. 1713 m. Joen Wastesson, MM + 1756, JW + 1766.

Se Köpebrev 1718, tabell 68:941.

~~1687-05-07 föddes Jöns Bengtsson i Stenstorp m. änk. Ingeborg Jonsdr.~~

1724-05-07 vigdes Änkl. Jon Turesson i Stenstorp m. änk. Ingeborg Jonsdr.

1728-10-03 dog Änk. Margita Svensdotter i Stenstorp, 87 år.

1729-11-04 föddes Jöns Bengtssons ^{68:502} dotter i Stenstorp. Test. Jon Wastesson ibi

Lars Ander son Hane, soldat bodde i Stenstorp 1739- * - (Tillfälligt)

Hfl. före 1735, Jon Wastesson, H Maria Månsdr., Son Måns, Modern Kierstin

Svensdr. (struken) + dottern Karin, Jöns Svensson, H. Ingrid Olofsdr. (struken)

⁵⁰² Jöns Bengtsson, Erik Andersson, (struken) H. Ingrid Larsdr. ¹⁰¹ Dott. Brita, ¹¹¹

H. Kierstin, Dott. Margita.

Wadste Joensson, (781) f. 1722, g. 1747, fl. ca 1757.

Soldat Bengt Andersson, (941) H. Carin begrovs 1740-05-27, Omgift 1740-12-28,

m, Maja Deras son Anders f. i Stenstorp 1743-11-07.

Olof & Cherstin bodde i Stenstorp 1745-08-08 då dottern Cherstin föddes. (1295

Måns Joensson, f. 1714, g. 1756-09-05 m. änk. Maria Hansdr. * MJ + 1764. (637)

Sven Hansson (68:1213) bodde i Stenstorp m. fam. 1759, 1760.

Per Larsson (772) död i Stenstorp 1766-01-11. Änkan Helena Bengtsdr.

(983) Nils Jönsson m.H. Catharina Jonsdr. bodde i Stenstorp 1789-11-19. f. dott. *Maja*.

Lars Jonsson, Em. (1384) i Stenstorp, g. 1766, + 1802. H. ^{Anna Månsdr. + 1820.}

(871) Nils Bengtsson, f. 1796, Änk. Maja Svensdr. omgift m. Sven Larsson. 1798.

~~1778-09-18, g. 1798 m. änk. Maria Svensdr., De ha~~
troligen flyttat från Stenstorp.

Lars Larsson i Stenstorp, (68:1385) f. 1775, + 1847, g. 1797 m. Carin Persdr.
LL son till Lars Jonsson, (68:1384)

1748-02-14 dog Olofs svärmoder i Stenstorp, H. Chierstin Larsdotter, 85 år.

Kierstin Månsdr. änka efter artillrikarlen Eric Wongberg omn. tåg 1745-02-17
(Se brev L.L. 1967-12-30.)

Maria Hansdr. (68:637) änkan MH i Stenstorp g. 1756 m. Måns Joensson i Stenstorp
MH. dopvittne 1759-03-11 till Sven Hanssons son Hans och 1764-01-12 till Per
Larssons dotter Brita. Var MH förut gift m. Soldaten Bengt Andersson?

1764-01-12 föddes Brita i Stenstorp, Per Larssons o H. Helena Bengtsdr. e.

1766-03-04 föddes Lars, Peter Larssons o H. Elin Bengtsdr. s i Stenstorp

1792-09-16 döptes Ingeborg från Stenstorp, Nils Bengtssons o H. Maja Svensdr.

Em. Lars Persson i Stenstorp (1551) 1801- + 1827

1798-09-21 född Annica, Lars Larssons o Carin Persdotters i Stenstorp. (1158

1804-01-02 född Maria, Lars Pehrsson o Maja Hansdr. s i Stenstorp, (1205)

1853 -10-30 född Maja Stina, i Stenstorp, Anders Anderssons o Maja Svensdr.

Em. äg. Lars Larsson i Stenstorp, f. 1805, (68:1385) g. 1837 m. Catharina Sven.

Personer i Stenstorp som ej kunnat identifieras.

1659-09-14 Dopvittne Brita i Stenstorp och Brita Svensdotter (ibidem.)² *Resol. Skogvillg.*
1672-01-28, " Järtru i Stenstorp. (68:1636)
1672-09-29, " Johanna Svensdotter i Stenstorp.
1681-12-04, " Niels i Stenstorp oc 2 hans döttrar. (68:1636)
1683-04-22, " Gjärtru Nielsdotter i Stenstorp, Dito 1683-06-12. (68:1636)
1690-05-18, " Margareta Nielsdotter i Stenstorp.

Vadsjörtorp.

Dopvittne 1701-03-31 Elin Larsdotter i Waasjön, Dito 1705-05-28.

Vadsjörtorp omnämmt först 1696, då det skulle utrivs.

1714 kom Pehr Gudmundsson till Vadsjörtorp. (68:115)

Brita Persdotter i Vadsjörtorp dopvittne 1723-11-22.

" " " " gift 1729-11-16 m. Lars Ersson ibid
" " " " Dopvittne 1729-11-09.

Lars Ersson i Vadsjön dopvittne 1729-11-18.

Nils Hansson i Vadsjörtorp (68:1107) f. 1814, född son 1839.